

444.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 23 kwietnia 1923 r.

o przekazaniu uniwersytetowi Jana Kazimierza we Lwowie budynków posejmowych.

Art. 1. Budynki, położone między ulicami: Marszałkowską, Mickiewicza i Kościuszki we Lwowie (1 k. 717 2/4 i 586 2/4A, objęty wykazem 652 II jako „gmach sejmowy”; 1 k. 717 lit. A. 2/4, objęty wykazem 653 II; tudzież 1 k. 1320 2/4, objęty wykazem 1490 II), które należały dawniej do Galicyjskiego Funduszu Krajowego, na podstawie zaś ustawy z dnia 30 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 11 poz. 61) stały się własnością państwową—przekazuje się na stałe i wyłączone używanie uniwersytetowi Jana Kazimierza we Lwowie z wyłączeniem budynku, zajętego przez Polski Bank Krajowy.

Art. 2. Zarząd budynków, w art. 1 wymienionych, oddany zostanie do 14 dni po wejściu w życie niniejszej ustawy władzom akademickim uniwersytetu Jana Kazimierza.

Art. 3. Budynki, wymienione w art. 1, zostaną opróżnione i oddane w całości do użytku uniwersytetu Jana Kazimierza w czasie możliwie krótkim, najpóźniej zaś w przeciągu roku, licząc od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy.

Art. 4. Budynek przy ul. Smolki 3 we Lwowie, który należał dawniej do Galicyjskiego Funduszu Krajowego, na mocy zaś ustawy z dnia 30 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 11 poz. 61) stał się własnością państwową, przekazuje się na stałe i wyłączone używanie ciału samorządowemu województwa lwowskiego (ustawa z dnia 26 września 1922 r.—Dz. U. R. P. № 90 poz. 829). Dopóki ciało to nie zostanie utworzone, przysługuje prawo zarządu nad wymienionym budynkiem Tymczasowemu Wydziałowi Samorządowemu we Lwowie.

Art. 5. Co do budynków, wymienionych w art. 1 i 4, uchyla się działanie ustawy z dnia 18 grudnia 1920 r. (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 4 poz. 19).

Art. 6. Ustawa niniejsza stanowi tytuł prawny do intabulacji prawa używania nieruchomości, wymienionych w art. 1 i 4, w myśl wymogów § 26 austr. ustawy z dnia 25 lipca 1871 r. (Austr. Dzien. Ust. № 95).

Art. 7. Bibliotekę b. Wydziału Krajowego we Lwowie, która na mocy ustawy z dnia 30 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 11 poz. 61) stała się własnością państwową i znajduje się pod zarządem Tymczasowego Wydziału Samorządowego, przekazuje się uniwersytetowi Jana Kazimierza we Lwowie z wyjątkiem dzieł treści technicznej, które mają być oddane przyszłym organom samorządu wojewódzkiego, a narazie Tymczasowemu Wydziałowi Samorządowemu we Lwowie, oraz tych dzieł, wchodzących w zakres nauk prawnych, politycznych, społecznych

i ekonomicznych, które uniwersytet Jana Kazimierza już posiada, a które przekazuje się Bibliotece Sejmu i Senatu.

Art. 8. Wykonanie ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów w porozumieniu z właściwymi Ministrami.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

S. Wojciechowski

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

445.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 1 czerwca 1923 r.

dotycząca brzmienia ustawy o postępowaniu karnem w województwach: poznańskim i pomorskiem.

Art. 1. Niemiecka ustawa o postępowaniu karnem obowiązuje w województwach: poznańskim i pomorskiem w brzmieniu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 czerwca 1922 r., zmieniającego dla górnośląskiej części województwa śląskiego niektóre przepisy niemieckiej ustawy o postępowaniu karnem (Dz. U. R. P. № 46, poz. 398), z wyjątkiem, wymienionym w art. 2 niniejszej ustawy.

Art. 2. Ustępy 1 i 2 § 447 niemieckiej ustawy o postępowaniu karnem w brzmieniu, nadanem im rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 46, poz. 398), otrzymują brzmienie następujące:

„Izba karna w gronie dwóch sędziów zawodowych, sąd pokoju w pełnym składzie i sędzia powiatowy mogą wymierzyć karę, bez wyznaczenia rozprawy głównej, pisemnym mandatem karnym, jeżeli prokuratura podaje o to wniosek pisemny. W sprawach, w których prokurator może stworzyć właściwość sądu ławniczego (sądu pokoju) wedle § 29 ustawy o ustroju sądownictwa, może wniosek o mandat karny podać tylko prokurator; z podaniem wniosku uważa się sprawę za należącą do właściwości sądu ławniczego (sądu pokoju).

Izba karna może orzec mandatem karnym jedynie grzywnę do wysokości pięciuset tysięcy marek, karę aresztu lub karę więzienia do sześciu miesięcy, z osobna lub łącznie, sędzia powiatowy (sąd pokoju) zaś jedynie grzywnę do wysokości pięćdziesięciu tysięcy marek, karę aresztu lub karę więzienia do trzech miesięcy, z osobna lub łącznie. W każdym wypadku można orzec także oznaczoną w ustawie konfiskatę”.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w województwach: poznańskim i pomorskiem z upływem miesiąca, następującego po miesiącu, w którym ją ogłoszono.

Art. 4. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Sprawiedliwości: *St. Nowodworski*

446.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 1 czerwca 1923 r.

w przedmiocie ratyfikacji umowy między Polską a Belgią, podpisanej dnia 30 grudnia 1922 r., a dotyczącej pewnych kwestji, odnoszących się do majątków, praw i udziałów.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji umowy między Polską a Belgią, podpisanej dnia 30 grudnia 1922 r., a dotyczącej pewnych kwestji, odnoszących się do majątków, praw i udziałów.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Spraw Zagranicznych.

Art. 3. Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Spraw Zagranicznych: *M. Seyda*

447.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 7 czerwca 1923 r.

o zmianie właściwości terytorjalnej sądów okręgowych w Białej i Siedlcach.

Na mocy art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. P. P. P. № 14 poz. 170) zarządza się co następuje:

§ 1. Wyłącza się z właściwości terytorjalnej sądu okręgowego w Białej gminę Przesmyki i włącza się ją do właściwości terytorjalnej sądu okręgowego w Siedlcach.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Sprawiedliwości.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1923 r.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Sprawiedliwości: *St. Nowodworski*

448.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego i Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 26 marca 1923 r.

w przedmiocie opustu od cen oznaczonych w taksie aptekarskiej za lekarstwa wydawane na koszt kas chorych i wydawania tych lekarstw.

Na mocy art. 43 ustęp. IV i art. 97 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. № 44, poz. 272) oraz art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371) jak również na mocy art. 362 ros. ust. lek. (Zb. Pr. ros. t. XIII, wyd. 1905 r.), § 7 austrj. ustawy z dn. 18 grudnia 1906 r. (Austrj. Dz. U. P. rok 1907, № 5) i p. H. § 1 rozdz. III pruskiego kr. rozporządzenia z dnia 11 października 1801 r. — zarządza się co następuje:

§ 1. Za lekarstwa, wydawane na koszt kas chorych, działających na mocy ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. № 44, poz. 272) aptekarze, dzierżawcy lub odpowiedzialni kierownicy aptek z prawem sprzedaży lekarstw, obowiązani są obliczać cenę według ogólnej taksy aptekarskiej względnie według zasad wskazanych w rozporządzeniach dotyczących taksy i odliczać 15% od ceny lekarstw, przepisanych w formie recept, a 5% od ceny środków leczniczych lub opatrunkowych, przepisanych nie w formie recepty (sprzedaż odręczna).

W tych miejscowościach (osiedlach), w których dana kasa chorych posiada własną aptekę, przygotowującą lekarstwa według recept lekarzy, wyżej wymienione osoby mogą zamiast wskazanych 15% odliczać tylko 5% od cen obowiązującej taksy aptekarskiej.

§ 2. Zarządy kas chorych, o ile nie płacą za lekarstwa i inne środki bezpośrednio przy ich pobieraniu, winny regulować rachunki w ciągu 14 dni od dnia podania ich przez apteki. W razie regulowania rachunków po tym terminie, kasy chorych nie korzystają z ustępstw, określonych w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Apteki publiczne obowiązane są stosownie do rozmiarów czynności posiadać dostateczne zapasy środków leczniczych, wyszczególnionych w załączonym wykazie, oraz środków opatrunkowych i wydawać je na żądanie kas chorych z zachowaniem kolejności otrzymanych przez aptekę zamówień.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Dotychczasowe przepisy, o ile są sprzeczne z postanowieniami niniejszego rozporządzenia, tracą moc obowiązującą.

Minister Zdrowia Publicznego: *Chodźko*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*